

нѣятъ китки брѣстовѣ. На лѣво, подъ отсѣчената стена на „Джидовецъ“, се редятъ названия на мѣстности: „Рогуля“, „Тършитѣ“, „Падинкитѣ“.

Георги Русиновъ обяснява: въ селото мислили, че названието „Рогуля“ произлѣзло отъ рогъ! Нѣкога тукъ, въ скалитѣ, нѣкой е намѣрилъ цѣлъ биволски рогъ, пълненъ съ лири. Но моятъ нѣкогашенъ ученикъ Филковъ, Кичевецъ, сега гимназиаленъ учителъ — естественикъ въ Видинъ, твърди, че въ Кичево „рогуль“ наричали стръмни сипеи или отсѣчени скалисти стени.

Названието „търши“ по мѣстното наречие означава кошари.

А мѣстността „Падинкитѣ“ е широчко и правилно очертано корито на постоянна вода (рѣка, а не порой). Ето, по това корито трѣбва нѣкога да е текла рѣка, та тя е образувала каскади по скалитѣ т. е. „падинки“.

— Петре, тукъ е тѣкло нѣкога рѣка!

Младото се чуди: то не е слушало за никаква рѣка тукъ! Но ще разпита въ селото. (Установи се: стари хора въ Върбовецъ все още помнятъ, че нѣкога, при топенето на снѣговетѣ пролѣтъ, надъ „Падинкитѣ“ бликвало „врело“ т. е. голѣмъ изворъ. Жива е въ селото и една легенда, че нѣкога въ планината горе подъ „Смѣдовецъ“, се е отпушила голѣма вода, та селенитѣ се изплашили, да не имъ отвлѣче селото. Легендата и тукъ намира обичайния на много мѣста у насъ свършекъ: селенитѣ запушили водната дупка съ вѣлна...